

er anseet rigtigt, saa kan jeg ikke have noget Bæsentligt derimod at erindre. Det ærede Udvalg har i sin Betænkning udtalt sig paa følgende Maade: „Efter Ordbeholdningen af Lovforslagets § 5 staaer det heller ikke klart, at den tilsigter ved en authentisk Fortolkning at afgjøre, at den Maade, hvorpaa Ministeriet i den senere Tid har forstaaet og anvendt Placaten af 13de October 1824, er urigtig“, og heri maa jeg ogsaa erklære mig fuldkommen enig med det ærede Udvalg. Men naar der fortsættes paa følgende Maade: „Men de Forhandlinger, der ere gaaede forud for bemeldte § 5, tale dog for at tillægge denne en saadan Betydning“, saa kan jeg ikke ubetinget tiltræde dette, og jeg maa i denne Henseende gjøre opmærksom paa, at i Folkethingstidenden Pag. 1342 udtrykker Ordføreren i fornævnte Thing sig saaledes: „Udvalget har derfor ladet dette hele Spørgsmaal ligge aldeles urørt og har foreslaaet, at man holdt sig, saaledes som det ogsaa oprindeligt ligger i Forslaget, til nye Bestemmelser om den Deel af det indenfor den ældre Demarcationslinie liggende Belte, som, efter hvad Alle ere enige om, ikke længer bør være underkastet de Indskrænkninger, som hidtil gjælde, og at man udfød det 2det Spørgsmaal og lod Forholdet for den øvrige Deels Bedkommende blive urørt, saaledes som det hidtil lovligen bestaaer, indtil den ærede Krigsminister maatte fremkomme med et fuldstændigt Forslag.“ Heri synes mig ligger en Erkjendelse af, at Spørgsmaalet vil blive holdt aldeles aabent; men jeg, som ikke er Retshyndig, skal villigt underordne mig den Anskuelse, som er udtalt af det ærede Udvalg her i Thinget, og skal saameget mere tillade mig at tiltræde Udvalgets Indstilling.

Stampe: Ja, jeg har ikke stor Indsigt i de herhen hørende Forhold, og det er maaskee Marsagen til, at jeg ikke har kunnet komme til Overbeviisning om, at det Vædringsforslag, som her foreligger til Behandling, indeholder Mindre til Præjudice for en Fortolkning af Placaten af 13de October 1824 end § 5 i det foreliggende Lovforslag. Jeg er af den Mening, at hverken det ærede Udvalgs Vædringsforslag, eller § 5 i det foreliggende Lovforslag indeholder Noget til Præjudice for For-

tolkningen af Placaten 13de October 1824. Bemeldte Placat indeholder Reglerne for Bygningers Opførelse indenfor Demarcationslinien og i en Afstand af 1,000 Alen udenfor samme, og § 5 i det foreliggende Lovforslag indeholder de Ord, „at det skal fremdeles være tilladt at opføre Bygninger i Overensstemmelse med de i Placaten af 13de October 1824 fastsatte Forskrifter.“ Vædringsforslaget siger nu, at der bliver fremdeles at forholde i Overensstemmelse med de i Placaten af 13de October 1824 fastsatte Forskrifter, og det, at der fremdeles skal forholdes i Overensstemmelse med Placaten af 13de October 1824, maa jo alene være med Hensyn til Tilladelsen til at opføre Bygninger, thi det er jo derpaa, at Placaten af 1824 gaar ud. Jeg kan saaledes ikke see nogen som helst Forskiel paa det ærede Udvalgs Vædringsforslag og § 5 af det foreliggende Lovforslag, og jeg kan saaledes ikke tilraade det ærede Thing at gaae ind paa at vedtage det ærede Udvalgs Vædringsforslag, efter som dette vilde bevirke, at Lovforslaget maatte gaae tilbage til det andet Thing, og dette muligen kunde forhale denne Sag, hvis Fremme fra flere Sider ansees for særdeles ønskelig.

Ordføreren: Jeg troer, at Udvalget selv i sin Betænkning har indrømmet, at det ikke ligefrem fremgaaer af Ordene i § 5, saaledes som den er kommen fra Folkethinget, at dermed er tilsigtet nogen Forandring i Placaten af 13de October 1824. Men det er forekommet Udvalget, at, naar man seer hen til den Motivering, som har fundet Sted under Forhandlingerne i det andet Thing, denne Sag angaaende, faaer § 5, saaledes som den er affattet, en anden Betydning. Forholdet, førend denne § 5 kom ind i Loven, har nemlig hidtil været det, at Krigsbestyrelsen ansaae sig berettiget til at kunne nægte Grundeierne paa Terrainen indenfor Demarcationslinien Tilladelse til at bygge. Følgen deraf blev, at, naar Boerne ikke fandt sig tilfredsstillende ved den Afgjørelse, som de fik hos Krigsbestyrelsen, saa stod det dem aabent at henvende sig til Domstolene. Men det er ikke at formode, at Nogen af Grundeierne vil benytte en saadan Ret i det korte Tidsrum fra nu af og indtil der foreligger et Lovforslag om Kjøbenhavns Be-